

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

ANNIE WEST

Daugiau nei veršlas

2,89 Eur / 9,99 Lt - 2015 kovas-balandis

Knygute.lt

Annie West
(Enè Vest)

DAUGIAU NEI VERSLAS

Romanas

Versta iš Annie West, Imprisoned by a Vow, 2013
© Annie West, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2014

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-875-1

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

- Tekėti už nepažįstamo?

- Nesistebėk taip, mergaite. Juk negali tikėtis, kad amžinai tave išlaikysiu.

Leila susilaikė neatšovusi, kad patėvis vedamas jos motiną prisikimšo kišenes. Per ilgus metus išmoko, jog atviras pasipriešinimas ne labai vertas po to laukiančios bausmės. Dabar visai ne laikas jam sužinoti, kad net labai stengdamasis nepalaužė merginos charakterio.

- O dėl santuokos su nepažįstamu... Tu tekėsi už mano išrinkto vyro, ir baigta.

- Žinoma, patėvi. Suprantu, - ji girdėjo tar-nus kuždantis, jog Gemilas nusižiūrėjo kitą žmoną. Nenorės, kad podukra - priminimas apie buvusiąją - painiotųsi po kojomis. - Labai kilnu, kad tuo rūpiniesi, kai turi tiek daug kitų reikalų.

Gemilo antakiai nusileido. Prisimerkęs žiūrėjo tarsi pajutęs po ramia išore paslėptą sarkazmą.

Leila tapo tikra jausmų maskavimo eksperte: slėpė gedulą, baimę, pyktį... dažniausiai pyktį.

Ir dabar jis virė širdyje, bet mergina puikiai tvardėsi. Ne laikas.

Bet netrukus! Jai dingtelėjo, kad santuoka su nepažįstamu užsieniečiu, kuris išsiveš taip toli, – kaip tik ta proga, kurios ji meldė. Visi ankstesni bandymai pabėgti baigdavosi žeminančiu pralaimėjimu ir dar didesniais suvaržymais. Ką Gemilas begalės padaryti, kai ji bus ištekėjusi?

Tai proga ištrūkti į laisvę.

Džiaugsmo jaudulys nubėgo nugarkauliu ir Leilai teko pasistengti, kad išlaikytų bejausmį veidą. Jei taip žiūrėsi, verslui naudinga santuoka su vyru, kurio nebuvo mačiusi, – tikra dangaus siūsta proga.

– Man ne prie širdies, kad jis pamatys tave tokią, – Gemilas nepritariamai nužvelgė nuogas merginos rankas ir kojas, naujus aukštakulnius ir puikią šilkinę suknelę, atskraidintą tiesiai iš Paryžiaus.

Net be veidrodžio Leila žinojo puikiai atrodanti. Išsimaudžiusi, išdailinta, sušukuota, su geru manikiūru ir pedikiūru, profesionaliu makiažu. Gemilo ambicijoms aukojama nekalta mergina, išpustyta ir išblizginta, kad tik įtiktų svetimšaliui!

Leila nuslopino staigų pasipiktinimą. Jau

prieš daug metų patyrė, kad gyvenimas neteisingas. O šitas absurdiškas planas suteikia progą pabėgti, pradėti gyventi savarankiškai...

- Bet juk jis ir tikisi šito. Jis gali sau leisti viską, kas geriausia, o ypač moteris.

Akivaizdu, kad moteris Gemilui - prekės. Tikras moterų žemintojas. Blogiausia, kad jis patologiškai valdingas, besimėgaujantis galia.

Įsmeigė į Leilą ledinės akis ir merginos oda pašurpo nuo aiškiai jaučiamos patėvio neapykantos. Vieną dieną ji išsivaduos nuo šito gyvulio. O iki tol darys viską, ko reikia, kad išgyventų.

- Tu pasistengsi jo nenuvilti. Girdi?

- Žinoma.

- Ir prikąsk liežuvį! Jokių kandžių replikų. Stovėk ir tylėk, kol tavęs tiesiai nepaklaus.

Gemilas be reikalo jaudinosi. Leila tylėjo, kai Džošas Karmodis įėjo į svetainę. Pažvelgus į šiurkštų veidą jai užgniaužė kvapą. Tvirti bruožai ne išskaptuoti, o ištašyti kirviu, veidas įdegęs, aštriais kampais, atšiaurių linijų.

Tamsūs plaukai, sušukuoti atgal, sruogomis kritę ant apykaklės. Atrodė, jog jis tik laikinai suvaldytas, kad padoriau atrodytų, bet pažvelgusi jam į akis suprato, kad ko jau ko, o

susitvardymo šitam vyrui tikrai netrūksta.

Apžiūrinėjo ją kaip bankininkas, susidomėjęs finansine ataskaita.

Džošo Karmodžio akys buvo tamsiai mėlynos kaip dykumos dangus prieš pat pasirodant pirmosioms žvaigždėms. Jis žvelgė Leilai į akis ir mergina širdyje pajuto kylantį smalsumą. Ji stovėjo tarsi užhipnotizuota, o širdis pašėlusiai daužėsi.

Kad ir ko tikėjosi, bet tikrai ne šitokio.

Po akimirkos jis nusigręžė aptarti verslo reikalų su Gemilu. Naftos, žinoma. Kas dar Australijos verslo magnatą būtų atvedę į kitą pasaulio pusę? Ar priverstų mąstyti apie santuoką su ja?

Leilos paveldėtoje žemėje buvo nepanaudotų naftos išteklių – unikalus turtas, iš kurio Gemilas susikūrė garbę.

Mergina stebėjo, kaip Džošas Karmodis atsėda, pasiima stiprios kavos, tampa dėmesio centru kambaryje.

Bet juk net verslo magnatai turėtų atidžiau rinktis nuotakas? Dėl tokio jo abejingumo Leilai suspaudė širdį. Net keista, kaip stipriai. Po šitiek metų šiurkštaus patėvio teroro jau nebeturėtų skaudėti.

Kodėl nepažįstamo žmogaus abejingumas taip užgavo? Turėtų jaustis dėkinga, kad ja nesidomi. Negalėtų išverti, jei jis žiūrėtų taip, kaip kažkada Gemilas žiūrėjo į jos motiną – degančiomis, alkanomis, savininkiškomis akimis.

Džošas Karmodis jos nematė, domėjosi tik neįsisavintos, nafta turtingos žemės sklypu. Su tokiu Leilai bus saugu.

Vyras pasisuko į priešais tyliai sėdinčią merginą.

Žaliai pilkos akys jį nustebino vos pažvelgus. Tose akyse jis pajuto intelektą, smalsumą ir – ar gali būti – šiek tiek priešiškumo? Mintis suintrigavo.

Dabar ji sėdėjo droviai nuleidusi akis į puodelį, kurį laikė rankose. Tikras Viduriniųjų Rytų kuklumo įsikūnijimas, sumišęs su vakarietišku auklėjimu. Nuo glotnios tamsių plaukų šukuosenos iki aukštakulnių, su kuriais mergina neėjo, o grakščiai banguojančiai plaukė – ji buvo tikra.

Aukščiausios klasės. Visko turėjo su kaupu.

Masyvus juodojo perlo pakabukas ir prie jo deranti apyrankė išdavė, kad ji pratusi prie prabangos. Segėjo juos nerūpestingai, kaip

daro tik tie, kurie gimė turtingi ir naudojami privilegijomis.

Akimirką blykstelėjo kažkas panašaus į pavydą.

Užgniaužė jį kaip ir kitus nepageidaujamus jausmus. Ėmėsi vertinti merginą.

Atrodė tinkama. O jai priklausantys nepaprastai turtingi naftos ištekliai dar padidino vertę. Tik dėl to ir apsisprendė vesti: taip į jo rankas pateks tai, kas galės tapti kito rizikingo sumanymo pagrindu. Be to, mergina tokios kilmės, kad turi ryšių, galinčių jam praversti. Tačiau Džošas niekada akiai nepasitikėjo palankiomis progomis.

- Norėčiau geriau pažinti tavo dukterį, - tarė Gemilui, kai šis atsiduso. - Vienas.

Kažkas blykstelėjo patėvio akyse. Baimė? Nerimas? Tada Gemilas linktelėjo ir dar kartą pažvelgęs į dukterį lyg perspėdamas išėjo.

Džošas susimąstė dėl to žvilgsnio. Turbūt senis nebijo, kad Džošas gali ją priversti? Tarsi jam trūktų moterų, kurios ir taip pildo kiekvieną troškimą!

- Tu labai tyli. Nesidomi naftos ištekliais?

Į jį pažvelgė ramios ir skaidrios kaip kalnų upelis akys.

- Nelabai ką turiu pridėti, - angliškai ji kalbėjo nepriekaištingai, su vos pastebimu gundančiu akcentu. - Judu su mano patėviu buvote labai susidomėję savo planais, - žavi šypsena nenušvietė akių.

- Nepritari?

Šeštasis pojūtis perspėjo, kad šita šypsena daugiau slepia, nei atskleidžia.

Ji gūžtelėjo ir vyras susidomėjęs stebėjo, kaip šilkas slysta ir priglunda prie patrauklios moteriškos figūros. Jo išsirinkta nuotaka reikiamose vietose apvali, o kaklas ir riešai smulkūs. Ji - būtina sandėrio dalis, bet Džošas nesitikėjo pajusti merginai ką nors daugiau nei smalsumą.

Pats nustebo viduje pajutęs vyrišką susidomėjimą. Nesitikėjo gražuolės. Leido sau akimirką pasimėgauti. Bent jau nebus sunku retkarčiais su ja pabūti.

- Naftos klodai bus panaudoti, - merginos balsas buvo žemas ir kimus, Džošo oda pašurpo. - Jūs turite išteklių, o mano patėvis išlaikys verslą šeimos rankose.

Kitais žodžiais tariant, ji nesuka galvos, kad šeimos turtai atsirado ne visa švariais keliais. Ko jam stebėtis? Nemažai buvo sutikęs tokių:

privilegijuotos, išdabintos, nerūpestingai gyvenančios iš kitų sunkaus darbo.

- Pati nedirbi industrijoje? Asmeniškai nesidomi savo turtu?

Kažkas blykstelėjo merginos akyse, jos pasidarė tamsiai žalios. Šnervės išsiplėtė. O tada lūpas nušvietė dar viena madonos šypsena, ji gracingai pasilenkė ant alebastro staliuko padėti puodelio.

Džoši susidarė įspūdis, kad po ramia išore teka ne viena povandeninė srovė. Kažkas primityvaus, nuo ko oras kambaryje sutirštėjo, prisipildė sunkiai suvaldytos energijos.

Ji skėstelėjo dailiomis rankutėmis.

- Visu tuo rūpinasi mano patėvis.

Bet kažkas buvo truputėlį ne taip, galbūt padažytos lūpos kiek per daug susispaudė.

Paskui įspūdis išblėso, ir Džošas pamanė, kad jam tik pasirodė. Nors perdėtai laki vaizduotė jam nebūdinga.

Jis įpratęs turėti verslo reikalų su tokiais pat kietais vyrais kaip jis pats. Gyvenimas kasyklose suformavo šiurkštumą, netinkamą kalbant su trapiomis moterimis - na, nebent pačiu primityviausiu būdu. Įsivaizdavęs, kaip būsimoji nuotaka nusimeta aukštuomenei būdingą

abejingumą ir įkaista jo liečiama, vyras susijaudino. Jautėsi patenkintas, bet priminė sau, kad ne to tikisi iš šios sutarties. Mergina jį blaško.

- Ar tikiesi, kad verslu toliau rūpinsis sutuoktinis, o tu galėsi mėgautis jo darbo vaisiais?

Jos akys šoktelėjo į duris, pro kurias pasišalino Gemilas.

- Atsiprašau. Gal padariau skubotas išvadas. Man susidarė įspūdis, kad tau reikia tylaus partnerio, o verslo sprendimus priimi pats, - jos akys buvo šviesios, atrodė, lyg ji teirautųsi visai nekaltai. - Ar pritartum, jei norėčiau dalyvauti versle?

Tamsūs vyro antakiai išraiškingai pakilo. Pirmą kartą per dešimtmetį pasijuto netikėtai užklyptas.

Džošas įsitempė. Suprantama, tai tik iliuzija. Patirties jam netrūksta, pats valdo ne tik visą imperiją, bet ir šią santuoką - taip, kaip jam patogiau.

Jam nereikia jokių mėgėjų kišimosi. Blogai jau tai, kad, kol sandėris bus baigtas, tenka taikstyti su neišmanėliškomis jos patėvio idėjomis.

- Jei esi kompetentinga, noriai išklausyčiau, -

mandagiai paaiškino, kad dirba vienas. Jo imperijoje yra vietos tik vienam vadovui. – Ir, žinoma, tavo ryšiai su įtakingiausiais šio regiono žmonėmis neįkainojami.

– Suprantama, – papilkėjęsios akys jį perspėjo, kad mergina prarado susidomėjimą. – Bet bijau, kad apie cheminius naftos produktus nedaug išmanau.

– O apie ką išmanai?

Ji vėl žvilgtelėjo į duris.

Jei ne nuoširdumas, Džošas imtų manyti, kad mergina bijo ką nors ne taip pasakyti.

– Abejoju, ar mūsų patirtis sutampa. Aš labiau patyrusi namų pasaulyje, – mergina padailino žalią šilkinę suknelę.

– *Namų* reiškia pirkinius?

Džošas pats nustebo, kaip norėjo išvelgti, kas slypi po savimi patenkintos merginos kauke. Kodėl taip stengiasi ją suprasti? Įtalpinti į dėžutę *egocentriška paveldėtoja*.

Nes Leila bus jo žmona. Sulaukęs trisdešimt dvejų jis pagaliau įsitaisys žmoną, nors ir vedamas vien tik komercinių interesų. Santuoka neatitiko jo polinkių. Džošo gyvenimas – pamokanti pasaka apie laukiančius pavojus. Tačiau apsispręsti priverstė komercinė būtinybė.

Leila – sutarties priedas.

– Kaip atspėjai, kad man patinka pirkti? – su-
burkavo mergina glostydama perlus ant riešo.

Tačiau ugnis akyse ir tarp jų blykstelėjusi energijos kibirkštis išdavė, kad toje mieloje galvelėje dedasi dar kažkas.

– Tik nemanyk, kad noriu būti prijaukintas, –
tegu ji nesitiki, kad jų ryšys bus artimas.

Jos akys išsiplėtė, linksmas juokas nubėgo
Džošo oda ir apsvijio gyvybiškai svarbius or-
ganus. Ji atsisėdo tiesiai. Bet jau buvo nutilusi.

Prisijaukinti Džošą Karmodį!

Kas turėdamas sveiko proto priimtų tokį iš-
šūkį? Jis – didelis, tvirtas vyras, atšiaurus ir
geležinės valios. Turi būti visai pametusi galvą
dėl jo gąsdinančios jėgos ir begėdiško vyriško
seksualumo.

Tik didžiausia kvailė galėtų tikėtis, kad jam
iš tikrųjų rūpės.

Jis visai kitoks nei Gemilas – tą Leila jau su-
prato. Bet žiūrėdama į tas abejingai skaičiuo-
jančias akis, kuriose švietė grėsminga savit-
varda ir monumentalus egoizmas, mergina
įžvelgė nemažai panašumų.

Džošas Karmodis neturi švelniosios pusės....